

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9CoCsp/90/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7117201700
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Popovičová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7117201700.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dany Popovičovej a členov senátu JUDr. Gizely Majerčák a JUDr. Táne Veščičikovej v spore žalobcu: A. T., U.. XX. XX. XXXX, R. H. L., H.Š. XX, zastúpeného: AZARIOVÁ & RUŽBAŠÁN Law firm s.r.o., so sídlom v Košiciach, Kmeťova 26, IČO: 47 237 406, proti žalovanej KOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom v Bratislave, Štefanovičova 4, IČO: 00 585 441, o zaplatenie 1.718,28 eur s prísl., o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Košice I zo dňa 14. 11. 2017 č.k. 17Csp/12/2017-188 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok v časti o príslušenstve pohľadávky tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.718,28 eur od 31.01.2017 do 07.11.2017 a zo sumy 1.016,28 eur od 08.11.2017 do 26.09.2019.

Vo zvyšku rozsudok m e n í tak, že žalobu zamieta.

N e p r i z n á v a stranám sporu nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Košice I (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.718,28 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 31. 01. 2017, v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku. Priznal žalobcovi náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 100 %.

2. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní a po právnom posúdení veci v zmysle § 488, § 489 a § 850 Občianskeho zákonníka dospel k záveru, že medzi sporovými stranami vznikol záväzkový právny vzťah z právneho úkonu, ktorým je verejný prísľub žalovanej.

3. V konaní nebolo podľa názoru súdu prvej inštancie sporné a žalovaná túto skutočnosť ani nespochybňovala, že bola splnená základná podmienka verejného prísľubu, ktorou je, že žalobca mal so žalovanou uzatvorené poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, ktoré bolo platné v roku 2015 a súčasne pokračovalo v roku 2016, ako aj to, že došlo k poškodeniu motorového vozidla žalobcu.

4. Pokiaľ žalovaná spochybňovala, že k poškodeniu motorového vozidla žalobcu došlo v dôsledku prírodnej živelnnej udalosti neovplyvniteľnej ľudským konaním - pádom konára stromu, túto skutočnosť mal súd prvej inštancie za preukázanú na základe fotodokumentácie, vyhotovenej bezprostredne po poškodení spoločnosťou Alianz - Slovenská poisťovňa, a.s. Podľa týchto dôkazov bolo možné zistiť, že motorové vozidlo žalobcu stálo v exteriéri, na voľnej ploche parkoviska, je vidieť strom, odpadnutý konár, ako aj poškodenie na motorovom vozidle žalobcu. Poškodenie je zaevidované v zápise o obhliadke

vyhotovenej spoločnosťou Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s. Túto skutočnosť potvrdzuje aj výsledok šetrenia poisťnej udalosti touto spoločnosťou vyjadrený v liste zo dňa 29. 06. 2016, zaslanom žalobcovi. Súd preto nemal dôvod pochybovať o tom, že k poškodeniu vozidla žalobcu došlo v príčinnej súvislosti so živelnou udalosťou, v súlade definíciou jedného z typov živelných udalostí podľa čl. VIII. bodu 4 Osobitných poisťných podmienok pre poistenie vecí pre prípad živelných udalostí OPPŽ 156, t.j. pádom stromu, pohybom jeho súčasti (konára), ktorý mal znaky voľného pádu.

5. Súd prvej inštancie preto uzavrel, že základ nároku žalobcu je daný. Splnením týchto podmienok bol založený nárok žalobcu na poskytnutie plnenia zo strany žalovanej, vyjadrený vo verejnom prísľube, t.j. vo výške nákladov, zodpovedajúcich znovuobstaraniu zničenej veci alebo nákladov potrebných na navrátenie veci do pôvodného stavu pred poškodením (skutočná škoda), znížených o spoluúčasť vo výške 10 %, minimálne vo výške 5.000 eur.

6. Pokiaľ ide o výšku uplatneného nároku, súd prvej inštancie vychádzal zo znaleckého posudku vyhotoveného B.. D. X. č. 11/2017 zo dňa 07. 11. 2017, predloženého žalobcom. Úlohou znalca bolo stanoviť skutočnú výšku škody na motorovom vozidle, ktorá vznikla pádom konára dňa 17. 06. 2016. Znalec v tomto znaleckom posudku konštatoval, že náklady na materiál, potrebných na opravu sú vo výške 346,49 eur (416 eur s DPH), na opravárenské práce vo výške 636,30 eur (763,56 eur s DPH) a na lakovanie 1.280,40 eur (1.536,48 eur s DPH), spolu 2.263,20 eur bez DPH (2.716 eur s DPH). Všeobecnú hodnotu vozidla pred poškodením znalec určil vo výške 1.950 eur. Reprodukčnú obstarávaciu hodnotu vozidla určil vo výške 2.048 eur. Po porovnaní reprodukčnej obstarávacej hodnoty vozidla s nákladmi na opravu znalec konštatoval, že reprodukčná obstarávacía hodnota vozidla je nižšia, ako náklady na opravu, ide preto o úplné zničenie vozidla, tzv. totálnu škodu a oprava je ekonomicky nerentabilná. Po zohľadnení hodnoty predajných zvyškov a nákladov na likvidáciu nepoužiteľného odpadu vzniknutého pri získaní predajných zvyškov v hodnote 0 znalec uzavrel, že výška škody je 2.048 eur.

7. Súd prvej inštancie tiež zistil, že závery tohto znaleckého posudku korešpondujú aj s výpočtom spoločnosti Allianz - Slovenská poisťovňa a.s., ktorá náklady na opravu vyčíslila ešte vyššie vo výške 3.326,13 eur. Spoločnosť Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s. a znalec určili takmer totožne všeobecnú hodnotu vozidla pred poškodením, a to Allianz Slovenská poisťovňa, a.s. vo výške 1.994,66 eur a znalec vo výške 1.950 eur. Tiež zhodne konštatovali, že náklady na opravu prevyšujú všeobecnú hodnotu vozidla.

8. Vychádzajúc z ust. § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka súd prvej inštancie uzavrel, že v danom prípade je nesporné, že náklady na opravu poškodeného motorového vozidla žalobcu sú vyššie, ako jeho všeobecná hodnota ku dňu vzniku poisťnej udalosti, preto sa výška škody rovná všeobecnej hodnote vozidla 1.950 eur.

9. Žalovaná zistenú všeobecnú hodnotu vozidla nenamietala, namietala len, že znalec nestanovil hodnotu použiteľných zvyškov vozidla a neodrátal ju od všeobecnej hodnoty vozidla.

10. V tej súvislosti sa súd prvej inštancie stotožnil s postupom znalca, ktorý určil nulovú hodnotu použiteľných zvyškov, s poukazom na ust. zák. č.79/2015 Z.z. o odpadoch.

11. V súlade s ust. § 2 ods. 1, § 60 ods. 1, 5, 6, 7, § 62 ods. 6 a § 63 ods. 1 zák. č.79/2015 Z.z. súd prvej inštancie konštatoval, že za situácie, keď vozidlo žalobcu bolo postihnuté totálnou škodou, sa stáva odpadom. Toto motorové vozidlo a držiteľ vozidla nesmie toto rozoberať a je povinný zabezpečiť jeho odovzdanie osobe vykonávajúcej zber starých vozidiel alebo spracovateľovi starých vozidiel. Použiteľné zvyšky žalobca nemôže rozpredať a preto nie je namieste odpočítať od zistenej výšky škody hodnotu použiteľných zvyškov.

12. Zhrnúc tieto závery súd prvej inštancie uzavrel, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi plnenie vo výške 1.755 eur, t.j. výšku škody 1.950 eur, zníženú o spoluúčasť žalobcu v rozsahu 10 %. Žalobca v konaní uplatnil nárok v nižšom rozsahu, preto súd zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi 1.718,28 eur.

13. Spolu s istinou zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi aj zákonné úroky z omeškania vychádzajúc z ust. § 517 ods. 1 veta prvá, ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 3 nar. vlády Slovenskej republiky č.87/1995 Z.z.

14. Podľa ust. § 797 ods. 3 Občianskeho zákonníka je plnenie splatné do 15 dní, len čo poisťiteľ skončil vyšetrovanie potrebné na zistenie rozsahu povinnosti poisťiteľa plniť, pričom v danom prípade nebolo sporné, že žalobca žalovanej oznámil poistnú udalosť písomným podaním zo dňa 13. 10. 2016 a žalovanej poskytol všetky podklady, ktoré mal k dispozícii, potrebné pre vyšetrovanie poistnej udalosti. Žalovaná mala v decembri 2016 k dispozícii všetky potrebné podklady, ktoré vyhotovila spoločnosť Allianz - Slovenská poisťovňa a.s., t.j. aj výpočet škody. Napriek tomu žalovaná včas šetrenie neukončila a v čase podania žaloby žalobcovi neoznámila výsledok šetrenia. Mesačná zákonom stanovená lehota na vykonanie šetrenia uplynula dňa 13.11.2016. Žalovaná bola povinná poskytnúť žalobcovi plnenie do 15 dní, t.j. do 28.11.2016. Nasledujúci deň, 29. 11. 2016 je prvým dňom omeškania s plnením žalovanej. Žalobca uplatnil úroky z omeškania až od 31. 01. 2017, preto súd žalobe aj ohľadom tejto časti nároku vyhovel.

15. O trovách konania rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 C.s.p. a úspešnému žalobcovi priznal plnú náhradu trov konania voči neúspešnej žalovanej.

16. Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podala odvolanie žalovaná z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), d), e), f) a h) C.s.p. a odvolaciemu súdu navrhla, aby rozsudok zrušil a vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Uplatnila náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania. V odvolaní žalovaná uviedla, že šetrenie predmetnej škodovej udalosti ukončila až po obdržaní znaleckého posudku č. 11/2017 zo strany žalobcu dňa 08. 11. 2017, pričom vychádzala zo záverov uvedených v tomto znaleckom posudku a škodovú udalosť zlikvidovala ako totálnu škodu. Výška poistného plnenia bola určená na základe všeobecnej hodnoty vozidla žalobcu, tak ako ju určil znalec v sume 1.950 eur, od ktorej bola odrátaná hodnota zvyškov vozidla, ktorými žalobca naďalej disponuje vo výške 1.170 eur. Výška poistného plnenia poukázaná na účet žalobcu po odrátaní spoluúčasti 10 % činí 702 eur. O skutočnosti poukážania plnenia v sume 702 eur na účet žalobcu žalovaná oboznámila súd podaním zo dňa 13.11.2017, pričom ako dôkaz predložila oznámenie o poistnom plnení zo dňa 09. 11. 2017 a oznámenie o totálnej škode zo dňa 08.11.2017, v ktorom oboznámila žalobcu so spôsobom riešenia škodovej udalosti. Žalovaná v tomto podaní uviedla aj svoje námietky voči znaleckému posudku a ospravedlnila neprítomnosť na pojednávaní dňa 14.11.2017. Súd prvej inštancie sa však s týmto podaním žalovanej na pojednávaní dňa 14. 11. 2017 neoboznámil, keď v zápisnici konštatoval, že žalovaná neospravedlnila svoju neúčast' na pojednávaní. Žalovaná sa pritom v podaní zo dňa 13.11. 2017 nielenže vyjadrila k znaleckému posudku, ale aj ospravedlnila svoju neúčast' na pojednávaní. Postupom súdu bolo porušené právo žalovanej na spravodlivý proces, nakoľko sa súd nevyporiadal so všetkými relevantnými skutočnosťami uvádzanými žalovanou. Na právny vzťah medzi žalobcom a žalovanou sa vzťahuje verejný prísľub zo dňa 30. 10. 2015. Žalovaná v odvolaní poukázala na to, že žalobca postupom v danej veci, keď znemožnil žalovanej možnosť obhliadnuť predmetné poškodené motorové vozidlo v čase bezprostredne po vzniku škody a ani v čase po vykonaní opravy motorového vozidla, porušil ustanovenia zmluvných dojednaní pre havarijné poistenie Auto komplet č. 911 a to znenie čl. V. bod x. Žalobca porušil aj ďalšie ustanovenia týchto Zmluvných dojednaní (čl. IX. bod 4), keď si dal opraviť svoje motorové vozidlo v nezmluvnom autoservise a svojím postupom zamedzil tomu, aby poisťovňa v zmysle zmluvných dojednaní určila opravovňu, v ktorej sa má vykonať oprava motorového vozidla. Žalobca porušil aj ďalšie svoje povinnosti, a to vyplývajúce z čl. VI. bod 1, bod 3 zmluvných dojednaní. Škodu a jej výšku žalobca preukázal až predložením znaleckého posudku č. 11/2017. Žalovaná nesúhlasí s určením nulovej hodnoty použiteľných zvyškov znalcom v znaleckom posudku s poukazom na už nie aktuálny zák. č. 223/2001 Z.z o odpadoch. Znalec a rovnako aj súd dospeli k nesprávnemu záveru, keď určili nulovú hodnotu použiteľných zvyškov. Znalecký posudok nespĺňa požiadavky znaleckého štandardu stanovené vyhl. č. 492/2004 Z.z. Totálna škoda na motorovom vozidle automaticky neznamená, že vozidlo sa stáva odpadom v zmysle zákona o odpadoch. Súd prvej inštancie preto aplikoval na daný prípad nesprávny právny predpis. Súd prvej inštancie tiež nedostatočne odôvodnil svoje rozhodnutie a nezohľadnil skutočnosť, že žalovaná v priebehu konania poukázala žalobcovi plnenie z verejného prísľubu v sume 702 eur. Povinnosť žalovanej zaplatiť úroky z omeškania nie je možné vyvodzovať z ustanovení Občianskeho zákonníka týkajúcich sa poistných zmlúv a ani zo zák. č. 381/2001 Z.z., keďže medzi zmluvnými stranami ide o zmluvný vzťah vyplývajúci z verejného prísľubu.

17. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu navrhol potvrdiť rozsudok ako vecne správny a uplatnil náhradu trov odvolacieho konania. Stotožnil sa so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie, ktoré považuje za správne. Žalovaná v rozpore so zákonom rozlišuje servisy na zmluvné, nezmluvné, autorizované a neautorizované. Všetky tieto servisy podnikajú riadne a legálne a preferovanie len určitých servisov je

v rozpore s ochranou hospodárskej súťaže a v rozpore s európskou legislatívou a jej zárukami. Takéto delenie servisov nemá oporu v zákone. Žalobca si splnil svoju povinnosť, škodovú udalosť bezodkladne nahlásil poisťovni Allianz, Slovenská poisťovňa, a.s., ktorá aj vykonala šetrenie tejto škodovej udalosti. Až potom ako táto poisťovňa žalobcovi oznámila, že na danú škodovú udalosť sa poistenie nevzťahuje, žalobca bezodkladne nahlásil škodovú udalosť žalovanej. Žalobca si dal vykonať opravu vozidla pred ohlásením škodovej udalosti žalovanej vzhľadom na to, aby nedochádzalo k zväčšovaniu rozsahu škody a aby vozidlo bolo funkčné.

18. Žalovaná v reakcii na vyjadrenie žalobcu zotrvala na svojej odvolacej argumentácii. Žalobca nemôže oznámiť vznik škody akémukoľvek subjektu a následne s odstupom času sa domáhať plnenia od iného subjektu, argumentujúc tým, že si svoju povinnosť splnil voči inému subjektu.

19. O odvolaní žalovanej rozhodol Krajský súd v Košiciach rozsudkom zo dňa 27.03.2019 č.k. 9Co/240/2018-236 tak, že rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil. Na základe dovolania podaného zo strany žalovanej Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením zo dňa 18.08.2020 č.k. 1Cdo/192/2019-293 zrušil rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 27.03.2019 sp. zn. 9Co/240/2018 a vec vrátil súdu na ďalšie konanie. Z odôvodnenia tohto uznesenia vyplýva, že odvolací súd porušil právo na spravodlivý proces strán sporu spôsobom nerešpektujúcim princíp rovnosti zbraní nesprávnym postupom v odvolacom konaní, keď sa nezaoberal významnou skutočnosťou spočívajúcou v pochybení súdu prvej inštancie, keď sa neoboznámil s vyjadrením žalovanej k znaleckému posudku B.. X., doručenom súdu dňa 13.11.2017 a toto nedoručil ani žalobcovi.

20. Žalovaná v písomnom vyjadrení zo dňa 13.11.2017, ktorého súčasťou sú prílohy obsiahnuté v spise na č.l. 178 - 179 (oznámenie o poistnom plnení a oznámenie o totálnej škode žalovanou) oznámila súdu, že škodovú udalosť zlikvidovala na základe predloženého znaleckého posudku č. 11/2017, ktorý vypracoval B.. D. X.. Škoda na predmetnom motorovom vozidle presiahla hodnotu pre posúdenie ekonomickej opraviteľnosti vozidla a z toho dôvodu bola likvidovaná ako totálna škoda na vozidle. Túto skutočnosť oznámila žalobcovi listom zo dňa 09.11.2017 a tiež uviedla, že poistné plnenie vo výške 702 eur poukáže žalobcovi. Poukázala na to, že nemala možnosť obhliadnuť predmetné motorové vozidlo v čase bezprostredne po vzniku škody, ani po vykonaní opravy, preto v zmysle č.l. V. bod X Zmluvných dojednaní pre havarijné poistenie Auto komplet č. 911 je poisťovňa oprávnená poistné plnenie zamietnuť, ak poistený neumožní obhliadku, na základe pokynov poisťovateľa poškodeného vozidla za účelom posúdenia nároku na poistné plnenie a jeho výšku. Žalovaná nemohla vykonať obhliadku poškodeného motorového vozidla, a preto ani nedisponuje žiadnym zápisom o obhliadke. Predmetnú škodovú udalosť bolo možné ukončiť až po predložení znaleckého posudku. S poukazom na č.l. IX. bod 4 Zmluvných dojednaní pre havarijné poistenie Auto komplet č. 911 poukázala na to, že žalobca si dal opraviť motorové vozidlo v nezmluvnom autoservise žalovanej a týmto svojím postupom zamedzil, aby poisťovňa v zmysle zmluvných dojednaní určila opravovňu, v ktorej sa má vykonať oprava motorového vozidla. Žalobca nesplnil ani ďalšie povinnosti vyplývajúce z č.l. VI. bod 1, č.l. VI. bod 3 zmluvných dojednaní pre havarijné poistenie Auto komplet č. 911. V prípade, ak žalobca nesúhlasí, resp. rozporuje hodnotu použiteľných zvyškov určenú žalovanou, navrhla, aby znalec doplnil znalecký posudok, pokiaľ ide o otázku hodnoty použiteľných zvyškov predmetného motorového vozidla. Podľa žalovanej treba vziať zreteľ na to, že zachované a nepoškodené zvyšky vozidla majú objektívne vždy majetkovú hodnotu, pri určovaní ktorej nie je rozhodujúci subjektívny aspekt (akým spôsobom je v individuálnom prípade ten - ktorý poškodený subjekt spôsobilý alebo schopný naložiť s touto hodnotou). S poukazom na § 443 Občianskeho zákonníka pri určení výšky škody je potrebné vychádzať z ceny v čase poškodenia. Pravidlá pre výpočet výšky škody vyplývajú z vyhl. č. 492/2004 Z.z., z ktorej vychádzal aj znalec. Znalec mal komplexne posúdiť všeobecnú hodnotu vozidla, stanoviť skutočnú škodu na vozidle a vyjadriť sa k tomu, či išlo o totálnu škodu na vozidle a následne stanoviť aj hodnotu použiteľných zvyškov. Pokiaľ ide o úroky z omeškania, tieto nie je možné vyvodiť z ust. Občianskeho zákonníka týkajúcich sa poistných zmlúv, ani z ust. zák. č. 381/2001 Z.z., ktoré sa na daný prípad nevzťahujú.

21. Žalobca v písomnom vyjadrení zo dňa 25.08.2021, ako reakcii na vyššie uvedené vyjadrenie žalovanej poukázal na to, že vyjadrenie žalovanej bolo súdu prvej inštancie doručené až dňa 15.11.2017, teda po nariadenom pojednávaní. Ako vyplýva z likvidačného spisu žalovanej, táto mala všetky potrebné podklady a mohla potrebné dôkazy vykonať kedykoľvek, ale ich nevykonala. Dňa 08.12.2016 žalovaná vyžiadala podklady od Allianz Slovenskej poisťovne, a.s., ktorá poistnú udalosť tiež šetrila. Žalovaná mohla kedykoľvek vyzvať žalobcu na doobhliadku, avšak takto neurobila, a to ani počas súdneho

konania. Povinnosť vykonať riadne šetrenie škodovej udalosti zaťažuje žalovanú, t.j. aj povinnosť udeľovať poistenému pokyny za účelom riadneho vyšetrenia škodovej udalosti. Pokiaľ mala žalovaná pochybnosti o výške poistného plnenia, mala vyzvať žalobcu na doobhliadku. Žalovaná tak nespĺnila svoju povinnosť vykonať šetrenie riadne. Pokiaľ ide o čl. IX. bod 4 Zmluvných dojednaní, žalobca si dal motorové vozidlo opraviť v čase medzi vznikom škodovej udalosti a ohlásením škodovej udalosti žalovanej v nezmluvnom autoservise žalovanej. Ustanovenie zmluvných dojednaní o tom, že žalobca ako poistený je povinný dať si opraviť vozidlo len v zmluvnej opravovni, je absolútne bezpredmetné. Takéto dojednanie zvyhodňuje skupinu podnikateľov na úkor druhej skupiny a je neplatné aj podľa konštantnej judikatúry. Dohoda obmedzujúca hospodársku súťaž je v zmysle § 265 Obchodného zákonníka neplatná. Zároveň je zakázaná z dôvodu rozporu so zákonom podľa § 39 Občianskeho zákonníka. V tej súvislosti poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 20Co/121/2019 zo dňa 25.06.2020 a rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-32/11, rozsudok NS SR z 21.05.2013 sp. zn. 3Sžh/4/2010 a zo dňa 27.09.2005 sp. zn. 1Sž-o-NS/154, 157-159/04, 164/04. Žalobca tým, že vozidlo dal opraviť, splnil svoju prevenčnú povinnosť vyplývajúcu zo zákona. Žalobca splnil svoju povinnosť oznámiť škodovú udalosť bezodkladne poisťovni Allianz slovenská poisťovňa, a.s., ktorá vykonala šetrenie. Až potom, čo táto poisťovňa odmietla plniť, žalobca bezodkladne nahlásil škodovú udalosť žalovanej. Allianz slovenská poisťovňa, a.s. vykonala obhliadku poškodeného motorového vozidla, zdokumentovala všetky poškodenia a až následne si dal žalobca vykonať opravu vozidla. Znalec v znaleckom posudku, konkrétne v bode 2.10 sa zaoberal výškou použiteľných zvyškov a určil, že ich hodnota je nulová. Návrh žalovanej na vykonanie doplnenia znaleckého posudku je preto bezpredmetný a nedôvodný. Pri hodnotení dôkazu znaleckým posudkom nemôžu súdy hodnotiť odborné závery, ku ktorým znalec dospel z hľadiska ich správnosti. Posudzujú len úplnosť vo vzťahu k zadaniu, logické odôvodnenie záverov a súhlas s ostatnými vykonanými dôkazmi. Takéto oprávnenie neprináleží ani sporovej strane. Pokiaľ žalovaná spochybňuje znalecký posudok bez toho, aby pochybnosti podoprela odborným vyjadrením alebo iným znaleckým posudkom, takáto obrana je bezpredmetná. Pokiaľ ide o úroky z omeškania, poukázal na dôvody súdu prvej inštancie uvedené v rozsudku, s ktorými sa stotožňuje.

22. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací prejednal odvolanie žalovanej na pojednávaní v zmysle ust. § 385 C.s.p., z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov v zmysle § 379 a § 380 C.s.p. a dospel k záveru, že odvolaniu žalovanej nie je možné vyhovieť.

23. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje so správnymi skutkovými zisteniami a právnym záverom súdu prvej inštancie o danosti nároku žalobcu voči žalovanej, ako aj o jeho výške z dôvodov uvedených v rozsudku súdu prvej inštancie, ktoré považuje za správne.

24. Výsledky vykonaného dokazovania jednoznačne svedčia o tom, že medzi sporovými stranami vznikol záväzkový právny vzťah z právneho úkonu, ktorým je verejný príslub, pričom niet pochyb ani o tom, že v danom prípade bola splnená základná podmienka verejného príslubu, ktorou je, že žalobca mal so žalovanou uzatvorené poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla v čase, kedy došlo k poškodeniu motorového vozidla žalobcu. Správne súd prvej inštancie uzavrel, že k poškodeniu motorového vozidla žalobcu došlo v dôsledku prírodnej živelnnej udalosti neovplyviteľnej ľudským konaním - pádom konára stromu, ktorá skutočnosť vyplynula z fotodokumentácie vyhotovenej bezprostredne po poškodení motorového vozidla spoločnosťou Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s. Možno sa len stotožniť so záverom súdu prvej inštancie, že základ nároku žalobcu je preto daný.

25. Pokiaľ ide o výšku uplatneného nároku, súd prvej inštancie túto vyvodil zo znaleckého posudku vyhotoveného B.. D. X. č. 11/2017 zo dňa 07.11.2017. Žalovaná v odvolaní nespochybňuje, že v danom prípade išlo o tzv. totálnu škodu, nakoľko oprava je ekonomicky nerentabilná, keďže presahuje reprodukčnú obstarávaciu hodnotu vozidla.

26. Pokiaľ žalovaná v priebehu konania pred súdom prvej inštancie v písomnom podaní zo dňa 14.11.2017 navrhla doplniť znalecké dokazovanie, pokiaľ ide o stanovenie hodnoty použiteľných zvyškov predmetného motorového vozidla pre prípad, pokiaľ by žalobca rozporoval hodnotu použiteľných zvyškov určenú žalovanou, neuviedla žiaden relevantný dôvod, pre ktorý by spochybnila výsledky znaleckého posudku Ing. Petra Wienera č. 11/2017. Vyjadrila len nesúhlas s určením nulovej hodnoty použiteľných zvyškov znalcom v tomto znaleckom posudku, teda spochybnila odborný názor bez

relevantných dôvodov, preto správne postupoval súd prvej inštancie, pokiaľ návrhu na doplnenie dokazovania nevyhovel.

27. Pokiaľ žalovaná vytkla súdu, že nezohľadnil plnenie z verejného prísľubu vo výške 702 eur, ktoré mala poskytnúť žalobcovi v priebehu konania, túto námietku možno považovať za opodstatnenú. Z dôkazov predložených žalovanou spolu s písomným vyjadrením zo dňa 14.11.2017 (oznámenie o poistnom plnení zo dňa 09.11.2017) vyplýva, že poistnú udalosť žalovaná likvidovala podľa poistnej zmluvy ako totálnu škodu. Zároveň žalovaná týmto oznámila žalobcovi, že v zmysle § 797 ods. 3 Občianskeho zákonníka a na základe predložených dokladov poukazuje sumu 702 eur na adresu žalobcu. Súčasťou tohto oznámenia je aj výpočet výšky plnenia (zálohy, doplatku) vo výške 702 eur. Na pojednávaní pred odvolacím súdom žalovaná uviedla, že zostávajúcu sumu 1.178,47 eur uhradila žalobcovi dňa 27.09.2019, ktorú skutočnosť žalobca potvrdil.

28. Pokiaľ žalovaná v odvolaní poukazuje na tú skutočnosť, že v danom prípade z dôvodu výluky z poistenia nevznikol nárok žalobcu na plnenie, s touto argumentáciou žalovanej sa nemožno stotožniť.

29. V danom prípade z dokazovania vykonaného pred súdom prvej inštancie nemožno dospieť k záveru, že by žalobca vedome porušil povinnosti vyplývajúce zo Zmluvného dojednania pre havarijné poistenie vozidiel Auto komplet č. 911, a to konkrétne článok V. bod x; čl. VI bod 1 a 3, resp. IX. bod 4.

30. Niet pochýb o tom, že predmetné vozidlo bolo obhliadnuté spoločnosťou Allianz, Slovenská poisťovňa, a.s., ktorej bola pôvodne aj táto škodová udalosť hlásená. Ide pritom o poisťovaciu spoločnosť, o ktorej objektívnosti obhliadky a tiež šetrenia nemožno mať žiadnych pochýb. K hláseniu danej poistnej udalosti žalovanej zo strany žalobcu nedošlo včas len z toho dôvodu, že táto poistná udalosť bola nahlásená inej spoločnosti Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., ktorá plnenie odmietla. Nemožno preto dospieť k záveru, že by žalobca vedome porušil povinnosti vyplývajúce zo zmluvných dojednaní so žalovanou. V tej súvislosti je tiež potrebné podotknúť, že žalovaná nezamietala poistné plnenie voči žalobcovi z dôvodu porušenia jeho zmluvných povinností, tak ako uviedla v odvolaní, ale z dôvodu započítania hodnoty použiteľných zvyškov motorového vozidla oproti všeobecnej hodnote vozidla. Tiež v tej súvislosti je potrebné poznamenať, že porušenie povinnosti čl. VI. bod 3 spomínaných Zmluvných dojednaní zakladá nárok poisťovne na zmluvnú pokutu, nie na krátenie, prípadne zamietnutie poistného plnenia. Tiež porušenie čl. IX. bod 4 zakladá nárok poisťovne pri výpočte náhrady škody uplatniť ceny platné v určenej opravovni, nie nárok poisťovne na krátenie, prípadne zamietnutie poistného plnenia. Preto odvolacie námietky žalovanej v tomto smere nemožno považovať za dôvodné.

31. Za opodstatnené nemožno považovať ani odvolacie námietky žalovanej, ktorá vytýka súdu prvej inštancie, že dané motorové vozidlo po poistnej udalosti považoval za odpad v zmysle zák. č. 79/2015 Z.z. a tiež, že nesprávne stanovil nulovú hodnotu použiteľných zvyškov. Pokiaľ ide o námietku žalovanej, že znalec v znaleckom posudku aplikoval nesprávny zák. č. 223/2001 Z.z. o odpadoch, ktorý v tom čase už nebol účinný, túto nemožno považovať za opodstatnenú, keďže otázka právneho posúdenia veci je len vecou súdu a v tomto smere nie je viazaný závermi znalca uvedenými v znaleckom posudku. Súd prvej inštancie na daný prípad aplikoval správny predpis, ktorým je zák. č. 79/2015 Z.z. a dospel k správne záveru, že vozidlo žalobcu, ktoré bolo postihnuté totálnou škodou, sa stáva odpadom. Použiteľné zvyšky preto nemožno odpočítať od zistenej výšky škody na motorovom vozidle. Názor žalovanej, že použiteľné zvyšky majú vždy svoju hodnotu, nemôže v tomto svetle obstáť. Bez toho, aby žalovaná v konaní preukázala, že žalobca poškodené motorové vozidlo určitým spôsobom speňažil, a takto získal určitú majetkovú hodnotu, nemožno prisvedčiť argumentom žalovanej, že každé motorové vozidlo, ktoré je totálne poškodené má svoju hodnotu. Ide len o všeobecné tvrdenie, ktoré nevychádza z okolností konkrétnej veci, preto táto obrana nemôže obstáť.

32. Aj keď nárok žalobcu na základe vyššie uvedených úvah je potrebné považovať za dôvodný, nemožno prehliadnuť fakt, že žalovaná z opatrnosti uhradila žalobcovi po začatí konania celú ním uplatnenú sumu, preto odvolací súd podľa § 388 C.s.p. zmenil rozsudok a žalobu zamietol.

33. Vychádzajúc z úhrad uskutočnených žalovanou v priebehu konania odvolací súd v súlade s § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdil rozsudok v časti o príslušenstve pohľadávky tak ako vyplýva z výroku tohto rozsudku. Sumu 702 eur uhradila žalovaná dňa 8.11.2017, preto súd zaviazal žalovanú uhradiť žalobcovi

zákonné úroky z omeškania vo výške 5% zo sumy 1.718, 28 eur od 31.1.2017, kedy sa žalovaná dostala do omeškania s plnením žalobcovi do 7.11.2017. Zostatok uplatnenej sumy žalovaná uhradila 27.9.2019, preto ju súd zaviazal uhradiť úroky z omeškania zo sumy 1.016,28 eur od 8.11.2017 do 26.9.2019. Začiatok omeškania bol stanovený súdom prvej inštancie správne z dôvodov ním uvedených, s ktorými sa odvolací súd stotožňuje. V danom prípade ide o vzťah založený verejným prísľubom, upraveným Občianskym zákonníkom, preto správne súd prvej inštancie aplikoval pri omeškaní túto právnu normu.

34. O trovách prvoinštančného, odvolacieho a dovolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1, § 453 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 a § 257 C.s.p. tak, že nepriznal stranám sporu nárok na náhradu trov konania. Žalobca bol síce v konaní neúspešný, avšak len z dôvodu, že žalovaná z opatrnosti uhradila uplatnenú sumu v priebehu konania, aby sa vyhla novej exekúcii po právoplatnom skončení konania. Práve v týchto okolnostiach videl odvolací súd dôvod nepriznať žalovanej, ktorá síce bola úspešná, ale nárok žalobcu popierala, nárok na náhradu trov konania.

35. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).